

[Arnth Jensen.]

bladet", det, man kalder en Avisand, eller hvad ligger der bagved? Er det Meningen, at der skal skabes et Monopol paa Skolebøger? Er det Meningen, at Skolebøgerne skal under Statens Kontrol? Det vilde være meget ønskeligt, om den højtærede Undervisningsminister vilde give et klart Svar her i Tinget paa denne Artikel.

Maa jeg til Slut sige, at det forekommer mig, at naar vor Tid med Rette kræver Sparsommelighed i den offentlige Husholdning, saa maa man paa alle Omraader prøve paa, om der er Steder, hvor der kan skabes bedre Økonomi. Efter min Mening ligger der i Undervisningsministeriets Budget Muligheder for en væsentlig Nedsættelse af Udgifterne, uden at man dermed kan sige, at man forringer Viikaarene for den studerende Ungdom. Jeg henstiller til den højtærede Undervisningsminister at tage saadanne Nedsættelser under Overvejelse, eventuelt overveje Muligheden af Nedsættelse af et hurtigt arbejdende Udvalg eller Kommission til at gøre Indstilling om hele dette Budget.

Rager: Der var i Fjor i dette høje Ting atter nedsat et Udvalg til Behandling af den saakaldte Heilesenske Ædruelighedslov. Dette Udvalg afgav ikke Betænkning, og Sagen kom ikke til Afstemning her i Tinget, men der er derimod afgivet en Beretning, undertegnet af det ærede Medlem Hr. Olufson, under 25. April i Aar. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke Tvivl om, at var Forslaget kommet frem til Afstemning her i Tinget, var det blevet forkastet, men jeg har intet Ønske haft i saa Henseende. Jeg haaber, at dette Forslag ikke oftere vender tilbage, fordi jeg i Forslaget ser en Bevægelse hen imod en Forbudslovgivning, begyndende med Kommunerne, voksende gennem de større Enheder og tenderende hen imod en Forbudslovgivning over det ganske Land, en Forbudslovgivning, som jeg ikke vilde være Tilhænger af, fordi jeg mener, at den i sig selv indebærer saa mange demoraliserende Muligheder, at det ikke vilde være ønskeligt at se den indført her i Landet.

Jeg vil henvise til, at vi uden nogen Forbudslovgivning kan rose os af et stærkt synkende Forbrug af stærke Drikke herhjemme, takket være det System, vi har, den høje Beskatning. Det blev i sin Tid indført tilfældigt af fiskale Grunde, men det har haft saa overordentlig heldbringende Virkninger. Man har bygget videre paa det System, sidst ved Restaurationsskat-

tens Bortfald, og i Princippet virker det absolut tilfredsstillende. Om det paa alle Punkter har afvejet alle Hensyn retfærdigt, skal jeg lade staa hen. Det er muligt, at den administrative Udførelse i alle Enkeltheder ikke har været saa heldig, som det kunde ønskes. Jeg vil gerne her fremføre, at der fra overordentlig mange af de smaa-handlendes Side, som Fordelingen af stærke Drikke er blevet betroet til, er kommet Misfornøjelse til Orde med den Ordning, der blev truffet ved den sidste Ændring af Lovene, idet der bl. a. skal være blevet paaført disse Mennesker et Bogføringsarbejde, der — i hvert Fald i Forhold til, hvad de plejer at beskæftige sig med af den Art — føles som en ubehagelig Byrde. Det kunde jo være, at Administrationen ved Lejlighed kunde finde Midler til at opnaa det tilsigtede Formaal uden at bruge de samme, for de næringsdrivende saa generende Veje.

Naar jeg nu igen vender mig til den Beretning, som dette Udvalg har afgivet, er det, fordi der i denne Beretning af 25. April findes omtalt et Samraad, som Udvalget har haft med Indenrigsministeren. I dette Samraad afviser Indenrigsministeren Tanken om et Ædruelighedsdepartement, men Ministeren udtaler, at han omgaas med Tanken om at knytte en saakaldt Ædruelighedskonsulent til Indenrigsministeriet, og i det Finanslovsforslag, som vi i disse Dage behandler her, finder vi denne Konsulent dukke op, idet hans Virkeomraade er anført i de Anmærkninger, der ledsager Forslaget, paa Side 967.

Nu kunde jeg tænke mig her at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han har gjort sig nogen Tanke om, hvilken Type Menneske han vilde udnævne til Ædruelighedskonsulent. Det forekommer mig, at der er faldet tilpas Ro over dette Spørgsmaal, og jeg slutter mig til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, naar hun i Gaar udtalte, at dette var heldigt og rigtigt; men i det Øjeblik, Ædruelighedskonsulenten udnævnes og bliver af min Type, saa vil der være Misfornøjelse til anden Side, og jeg bliver misfornøjet, hvis det bliver en anden Type — jeg kan f. Eks. maaske have Lov til at bruge det ærede Medlem Hr. Olufson som Forbillede. Der gives jo i Virkeligheden ikke noget tredie. De to modsatte Lejre vil, hvad der saa sker, atter blive stillet i Kampstilling overfor hinanden.

Vil det ikke være meget bedre, og vilde det ikke være billigere, om man lod største Delen af det Samlearbejde, som denne Ædruelighedskonsulent skal udføre,